

การสนับสนุนการนำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงาน
งานของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา¹

Supporting Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance to Youth Council Standards

จิราพรรณ ปิ่นนาค²

Jirapan Pinnak³

Abstract

The Study on “Supporting Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance to Youth Council Standards” aims to study Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance, problems and obstacles Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance and study needs on supporting Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance. In this survey research, the samples were 301 representatives of Municipality/Sub-district/ Youth Council, District Youth Council, and Provincial Youth Council from 8 Districts. The tool was the questionnaire. The statistics for data analysis included percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test at the significant level of 0.05. The study results are summarized as follows. Most of the samples were female, aged 16-20 years, had lower secondary education, worked as Youth Council members for 1 year, were members of Municipality/ Sub-district/ Youth Council and worked for activity and recreation functions. From the study on Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance, it was found that the samples were compliance with Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council Compliance at the high level. The highest aspect was quality. The overall problems and obstacles of Phra Nakhon Si Ayutthaya Youth Council's Compliance were at the moderate level. The most important problem was supporting. The most important need was other supports provided that compliance models for all Youth Councils should be created. The recommendations best practices of successful areas should be summarized as guidelines for other areas.

Keywords: Supporting, Youth Council Standards, Youth Council's Operation

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานของตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และศึกษาความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล อำเภอ และจังหวัด จำนวน 8 อำเภอ รวม 301 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การใช้ค่า t-test และ F-test ซึ่งกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

² นักศึกษาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

³ Master's student, Faculty of Social Administration, Thammasat University, Thailand

E-mail: nukostle@hotmail.com

ผลการศึกษามีดังนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 16-20 ปี ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระยะเวลาในการทำงาน จำนวน 1 ปี มีตำแหน่งฝ่ายกิจกรรมและนันทนาการ และเป็นสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมาก โดยมีการปฏิบัติงานด้านคุณภาพในการดำเนินงานมากที่สุด ผลการศึกษาปัญหา อุปสรรค ในภาพรวมปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหน่วยงานสนับสนุนเป็นอันดับแรก และผลการศึกษาค้นหาความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในภาพรวมความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการสร้างพื้นที่ต้นแบบการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ ให้เป็นที่ประจักษ์มากที่สุด ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบควรถอดบทเรียนการปฏิบัติงานที่ดี (Best Practice) ของพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จ มาเป็นแบบอย่างให้กับพื้นที่อื่นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ของตนเองต่อไป

คำสำคัญ: การสนับสนุน, มาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน, การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน

บทนำ

สืบเนื่องจากการสัมมนาวันเยาวชนแห่งชาติ: เสี่ยงสะท้อนจากเยาวชนเนื่องใน วันเยาวชนแห่งชาติประจำปี 2547 เยาวชนเสนอ ความต้องการให้มีการจัดสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเด็กและเยาวชนที่ต้องการเป็นองค์กร คณะกรรมการจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติ จึงมีมติให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) ปัจจุบันเป็นกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนนำร่องในพื้นที่ 4 จังหวัด คือ จังหวัดเชียงราย จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสตูล และจังหวัดปราจีนบุรี และในปี 2549 ได้มอบหมายให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขยายผลจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนให้ครบทั้ง 75 จังหวัด เนื่องจากกรุงเทพมหานคร ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบว่าด้วย สภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร พ.ศ.2549 โดยเน้นรูปแบบ การมีส่วนร่วม และเป็นการส่งเสริมพัฒนาเด็ก เยาวชน อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักการ “เด็กนำผู้ใหญ่หนุน” และเพื่อให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเยาวชนสู่ระดับชาติ จึงได้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2549 (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2560)

วันที่ 14 มกราคม 2551 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 ซึ่งมาตรา 4 ได้ให้ความหมายของคณะบริหาร หมายความว่าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหาร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย และได้มอบหมายให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด และให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ (สท.) จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย อาศัย หลักการและแนวคิดของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยการคำนึงถึง “ประโยชน์สูงสุดสำหรับเด็ก” เพื่อส่งเสริมและพัฒนา เด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งองค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน และต่อมาในปี 2553 รัฐบาลมีนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง สภาเด็กและเยาวชนตำบล เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนของท้องถิ่นได้มีส่วนร่วม ในการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ สังคม และเป็นแกนนำในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้ข้อเสนอแนะความคิดเห็นในการพัฒนา เด็กและเยาวชนในท้องถิ่น แต่นโยบายดังกล่าวไม่ได้มีการกำหนดข้อกฎหมาย จึงทำให้มี สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบลเพียง 5,000 แห่งเท่านั้น (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2560)

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 23 มาตรา 25 และมาตรา 29 (2) โดยให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบลสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล เพื่อทำหน้าที่ใน

การส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ด้านวิชาการ การศึกษา สุขภาพ อาชีพ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน โดยอยู่ภายใต้การให้คำแนะนำของหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด คณะทำงานติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (2560) ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 8,781 แห่ง คือ มากที่สุดคือระดับส่วนท้องถิ่น เป็นสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล จำนวน 7,775 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 88.54 สภาเด็กและเยาวชนอำเภอจำนวน 878 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 รองลงมาคือ ส่วนภูมิภาค เป็นสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จำนวน 76 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.87 และน้อยที่สุดคือส่วนกลาง เป็นสภาเด็กและเยาวชนเขต จำนวน 50 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.57 สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.01 และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 0.01 (บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2562)

การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 ในปี พ.ศ.2554 กรมกิจการเด็กและเยาวชน ร่วมกับคณะอนุกรรมการส่งเสริมกิจการสภาเด็กและเยาวชน จัดทำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนขึ้น (แต่ทว่าบางจังหวัดก็ไม่ได้มีการขับเคลื่อนงานให้เป็นไป ตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนมากนัก ประกอบกับสภาเด็กและเยาวชนบางคนยังไม่ทราบว่ามาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน มีอะไรบ้าง ซึ่งหากมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานจะทำให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางกลไกประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการมีบทบาทและมีส่วนร่วม ในการคิดเสนอแนวทางวางแผนและร่วมดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหา และการจัดกิจกรรมต่างในพื้นที่ต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ (1) ด้านการจัดองค์กรและการบริหาร จะเน้นในเรื่องโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ/ข้อบังคับ การกำหนดแผนการดำเนินงานประจำปี การประชุมและรายงานผลการดำเนินงาน ตลอดจนการมีปรึกษา สถานที่ตั้ง และช่องทางการสื่อสารที่ชัดเจน (2) ด้านการดำเนินงาน คือ สภาเด็กและเยาวชนมีการดำเนินงานตามโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ ระเบียบ ข้อบังคับ

การประชาสัมพันธ์ ฐานข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน อาทิ สภาเด็กและเยาวชน มีการรวบรวมข้อมูลด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการนำมาวิเคราะห์และวางแผนการดำเนินงานที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนหรือไม่ มีการจัดประชุมคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดแผนงานการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนในระดับอำเภอ จังหวัดหรือไม่ เป็นต้น (3) ด้านคุณภาพในการดำเนินงาน กล่าวคือ มีการติดต่อสื่อสารเพื่อให้ทราบความเคลื่อนไหวของสภาเด็กและเยาวชน มีการสร้างความร่วมมือ ในการดำเนินงานร่วมกัน มีการจัดถอดบทเรียนการดำเนินกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนให้ มีประสิทธิภาพ มีการจัดทำแผนการพัฒนางานสภาเด็กและเยาวชนในระยะยาว เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานให้แก่สภาเด็กและเยาวชนชุดใหม่ได้ (4) ด้านการมีส่วนร่วม คือ สภาเด็กและเยาวชนมีการจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรภาคีเครือข่าย และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ มีบทบาท ในชุมชนของเด็กและเยาวชนมีการจัดกิจกรรมร่วมกัน มีจิตอาสา ตลอดจนมีหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนกิจกรรม สภาเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนถือเป็นเรื่องใหม่สำหรับสภาเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ เนื่องจากสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล อำเภอ และจังหวัด มีข้อจำกัดในเรื่องอายุคือต้องมีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี และสภาเด็กและเยาวชน มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสองปี จึงเกิดการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียน (พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2550) มาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจะเป็นเครื่องมือของกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชน และใช้เป็นแนวทางในการประเมินและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่จะไปสู่การดำเนินงาน ที่มีคุณภาพด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ, 2554) จึงทำให้นักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการสนับสนุนและส่งเสริม การนำ

มาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อศึกษา การปฏิบัติงาน ปัญหา และอุปสรรค ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และความต้องการการสนับสนุน การปฏิบัติตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด พระนครศรีอยุธยาได้ให้ความสำคัญกับมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนในระดับใด และสามารถทราบถึงปัญหาและอุปสรรค ในการปฏิบัติตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนเพื่อมาเป็นแนวทางในการดำเนินงานในปีต่อ ๆ ไป ประกอบกับสามารถทำให้ ผู้ศึกษาได้ทราบถึงความต้องการการสนับสนุนของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ว่าต้องการให้พี่เลี้ยง ที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชน หรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริม หรือสนับสนุนให้ดำเนินงานได้หรือไม่

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

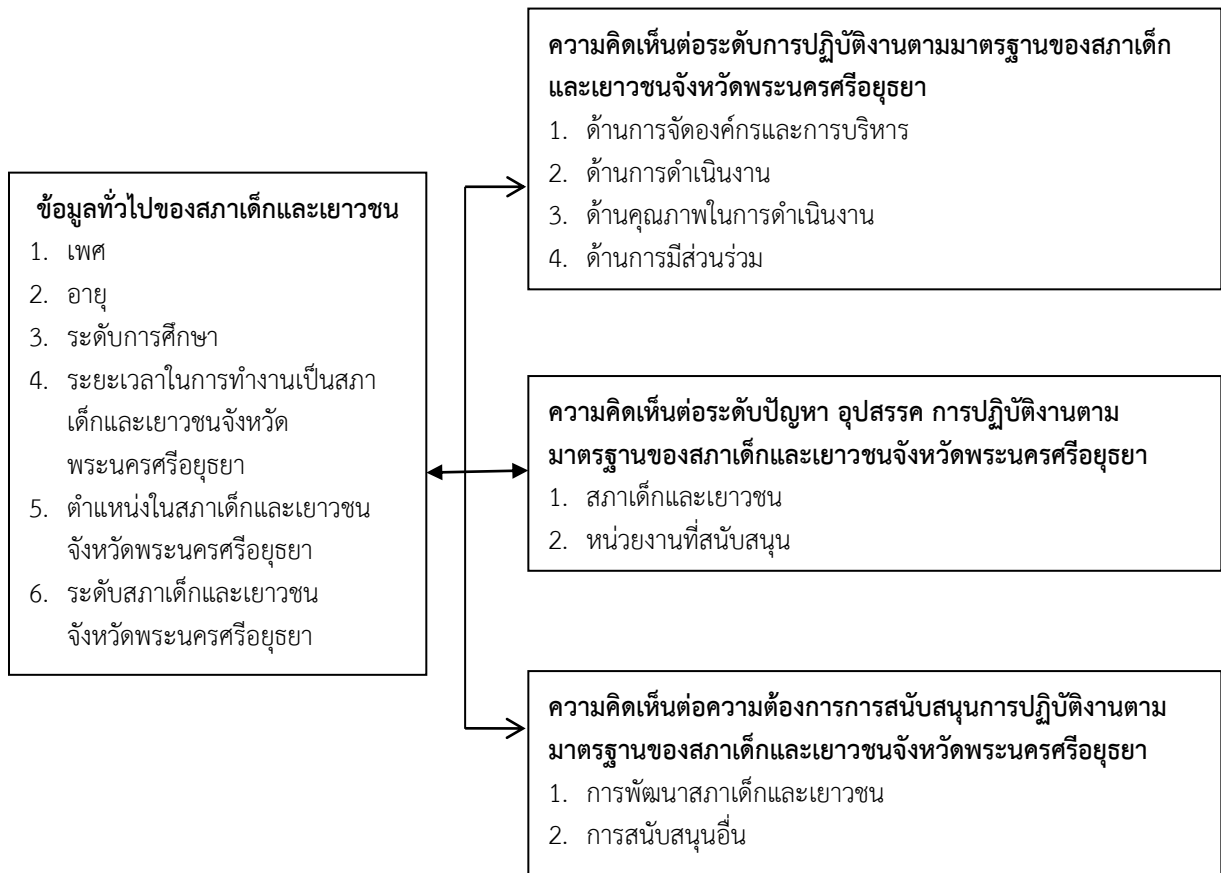
ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย การศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ ความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ขอบเขตด้านประชากรการศึกษานี้ ประกอบด้วยสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชน ระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จำนวน 16 อำเภอของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 334 คน เป็นสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 อำเภอ ดังนี้

- 2.1 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอเสนา
- 2.2 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอพระนครศรีอยุธยา
- 2.3 สภาเด็กและเยาวชนระดับท่าเรือ
- 2.4 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอบางไทร
- 2.5 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภออุทัย
- 2.6 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอบางปะหัน
- 2.7 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอฟักไถ่
- 2.8 สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอบางปะอิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาจากเอกสารและการศึกษาภาคสนาม โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ประกอบด้วย สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 16 อำเภอ จำนวน 3,093 คน นักศึกษาได้เลือกแบบการสุ่มตัวอย่างในเชิงเป็นไปได้ (Probability Sampling) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีจับฉลากพื้นที่จากสภาเด็กและเยาวชนจากจำนวน 16 อำเภอ ประชากรจำนวน 3,093 คน เป็นสภาเด็กและเยาวชน จำนวน 8 อำเภอ จำนวนประชากร 2,016 คน โดยกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ นักศึกษาได้เลือกใช้วิธีการประมาณขนาดตัวอย่าง โดยใช้สูตร TARO YAMANE (Taro Yamane. 1967, Elementary Sampling Theory) จากกลุ่มเป้าหมาย 8 อำเภอ จำนวน 2,016 คน เป็นจำนวน 334 คน

เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 1 ชุด โดยแบบสอบถามแบ่งได้ เป็น 4 ส่วน

1. ข้อมูลทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงานด้านสภาและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตำแหน่งในสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และระดับสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ ด้านการจัดองค์กรและการบริหาร ด้านการดำเนินงาน ด้านคุณภาพในการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วม

3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ สภาเด็กและเยาวชน และหน่วยงานสนับสนุน

4. เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แก่ การพัฒนาสภาเด็กและเยาวชน และการสนับสนุนอื่น

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ข้อมูลด้านปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และ ความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาค่ากลาง และ หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อวัดการกระจายน้ำหนักคะแนนของคำตอบแต่ละข้อ

การนำเสนอผลการศึกษา นักศึกษานำเสนอผลการศึกษา โดยการพรรณนาความอาศัยข้อมูลทางสถิติและการอภิปรายโดยใช้แนวคิด และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลการศึกษา พบว่า ร้อยละ 62.5 เป็นเพศหญิง และร้อยละ 37.5 เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 17 ปี มีอายุต่ำสุดเท่ากับ 11 ปี และมีอายุสูงสุดเท่ากับ 25 ปี ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 28.6 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาร้อยละ 21.6 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 16.9 มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ร้อยละ 16.6 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และร้อยละ 16.3 มีการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ด้านระยะเวลาการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 51.8 มีระยะเวลาการทำงาน 1 ปี รองลงมาร้อยละ 42.9 มีระยะเวลาการทำงาน 2 ปี ร้อยละ 4.3 มีระยะเวลาการทำงาน 3 ปีขึ้นไป และร้อยละ 1.0 มีระยะเวลาการทำงาน ต่ำกว่า 1 ปี ระยะเวลาทำงานเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 1.5 ปี มีระยะเวลาทำงานต่ำสุดเท่ากับ 6 เดือน และมีระยะเวลาการทำงานสูงสุดเท่ากับ 6 ปี

ด้านตำแหน่ง พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 15.3 มีตำแหน่งเป็นฝ่ายกิจกรรมและนันทนาการ รองลงมา ร้อยละ 14.3 มีตำแหน่งฝ่ายวิชาการและนโยบาย ร้อยละ 12.0 มีตำแหน่งฝ่ายอำนวยการและสวัสดิการ ร้อยละ 11.6 มีตำแหน่งประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 10.0 มีตำแหน่งเลขานุการ ร้อยละ 7.3 เป็นผู้ช่วยเลขานุการและเหรียญิก ร้อยละ 6.0 มีตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ร้อยละ 5.3 มีตำแหน่งผู้ช่วยประชาสัมพันธ์ และร้อยละ 5.0 มีตำแหน่งประธานคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน

ด้านระดับสภาเด็กและเยาวชนพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.7 เป็นสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล รองลงมาร้อยละ 12.3 เป็นสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และร้อยละ 4.0 เป็นสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ภาพรวมของการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการจัดองค์กรและการบริหาร มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.79$)

2. ภาพรวมของการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด้านการดำเนินงาน มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.76$)

3. ภาพรวมการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้านคุณภาพในการดำเนินงาน มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.81$)

4. ภาพรวมการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้านการมีส่วนร่วม มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.81$)

ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อระดับปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านสภาเด็กและเยาวชน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาในเรื่องระเบียบ/ข้อบังคับ สภาเด็กและเยาวชนมีข้อจำกัดนำไปสู่การปฏิบัติได้ยาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{x} = 2.90$)

2. ปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในด้านหน่วยงานสนับสนุน ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาในเรื่องหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องไม่ได้จัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ($\bar{x} = 2.94$)

ผลการศึกษาความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม มีความต้องการการสนับสนุนด้านการพัฒนา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาเด็กและเยาวชนมีความต้องการในเรื่องหน่วยงานที่ปรึกษา มีการจัดอบรมให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพให้แก่ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$)

2. ความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาพรวม มีความต้องการการสนับสนุนอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าสภาเด็กและเยาวชนมีความต้องการสนับสนุนอื่นๆ ในเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบควรสร้างพื้นที่ต้นแบบการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล อำเภอและจังหวัดให้เป็นที่ประจักษ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$)

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนและส่งเสริมการนำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” เป็นการศึกษาถึงการปฏิบัติงานตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ปัญหา อุปสรรค การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งความต้องการการสนับสนุน การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ว่าต้องการให้พี่เลี้ยง ที่ปรึกษาสภาเด็กและเยาวชน หรือหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีบทบาท ในการส่งเสริม หรือสนับสนุนให้ด้านได้หรือไม่ โดยสามารถวิเคราะห์และอภิปรายผล การศึกษาได้ ดังนี้

การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จากการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากจำนวนสมาชิก สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี อยู่ในวัยกำลังศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 17 ปี ส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจำนวน 1 ปี ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 33 ของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ที่กำหนดว่าคณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้คัดเลือก ประธาน

หรือสภาหรือผู้บริหาร ในคณะบริหารซึ่งจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน ในวาระเริ่มแรก เมื่อคณะบริหารดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปี ให้คณะบริหารยกเว้นประธาน สภาจับฉลากออก กึ่งหนึ่ง และคัดเลือกผู้บริหารใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใหม่มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และจากการศึกษาส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นฝ่ายกิจกรรมและนันทนาการประกอบกับจำนวนของสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบล/เทศบาลมีจำนวนมากว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จึงเป็นสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล ซึ่งแตกต่างกับ วีราภา บุญหมื่น (2555) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลแม่โป่ง อำเภอต๋อย สะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร กระบวนการทำงานและลักษณะการทำงาน เพื่อวิเคราะห์สภาปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ตลอดจนหาแนวทางในการทำงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลแม่โป่ง อำเภอต๋อยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ในปี พ.ศ.2552-2553 กล่าวคือ การสรรหาตัวแทนเด็กและเยาวชนไม่เหมาะสม เนื่องจากเด็กและเยาวชนมีอายุ 15-23 ปี ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน ทำงาน และอยู่นอกพื้นที่ ซึ่งในความเป็นจริงภาครัฐกำหนดให้ช่วงอายุของบุคคลดังกล่าวเป็นคณะกรรมการฯ จึงทำให้หลายคนไม่สามารถเข้าร่วมการทำงานได้จริง

การปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบไปด้วย 4 ข้อกำหนด ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ได้แก่ ด้านการจัดองค์กรและการบริหาร มีค่าเฉลี่ย 2.79 อยู่ในระดับมาก ด้านการดำเนินงาน ได้ค่าเฉลี่ย 2.76 ด้านคุณภาพในการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ย 2.81 ด้านการมีส่วนร่วมมีค่าเฉลี่ย 2.79 กล่าวได้ว่ากาปฏิบัติงานตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 4 ข้อกำหนด อยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการดำเนินงานมีค่าเฉลี่ย 2.76 น้อยที่สุดในทั้ง 4 ด้าน ซึ่งพบว่า องค์ประกอบการส่งเสริมความร่วมมือระดับสากล มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2.46 ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน ด้านการดำเนินงาน องค์ประกอบ ในการส่งเสริมความร่วมมือระดับสากล ได้กำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัด ว่าสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดเท่านั้นที่จะเป็นตัวแทนได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรมระดับประเทศและกิจกรรม ให้ความรู้หรือการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ซึ่งจำนวนของสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดเป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับจำนวนของสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล จึงทำให้การดำเนินงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อยที่สุด ส่วนองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2.86 คือ การประชาสัมพันธ์สภาเด็กและเยาวชน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ตัวชี้วัดคู่มือการปฏิบัติงาน

มาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน (2558) ได้กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนระดับฯ ทุกระดับ มีการประชาสัมพันธ์ภารกิจ/หน้าที่/การดำเนินงานร่วมงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปัจจุบันสภาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ เป็นเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีหรือช่องทางการสื่อสารได้รวดเร็ว อาทิ มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในช่องทางเพจเฟซบุ๊กของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ช่องทางไลน์ ทางเพจของบ้านพักเด็ก และครอบครัวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และทางเพจขององค์กรปกครองส่วนถิ่นในแต่ละพื้นที่ก็ได้มีการประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานให้กับสภาเด็กและเยาวชนเช่นกัน แต่ในขณะที่เดียวกันการจัดระบบงานสารบรรณมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.78 ซึ่งองค์ประกอบสภาเด็กและเยาวชนฯ ทุกระดับ มีสมุดลงทะเบียน รับ-ส่ง หนังสือภายในภายนอก และสภาเด็กและเยาวชนฯ ทุกระดับ มีแฟ้มจัดเก็บเอกสารต่างๆ อย่างเป็นระบบ แสดงให้เห็นว่าในเรื่องของการจัดเก็บเอกสารที่เป็นระบบงานสารบรรณสภาเด็กและเยาวชนบางระดับยังไม่มีปฏิบัติหรือไม่มีการจัดระบบเท่าที่ควร

ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ด้านสภาเด็กและเยาวชน พบว่าระดับปัญหาของสภาเด็กและเยาวชน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.61 ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบพบว่า ระเบียบ/ข้อบังคับสภาเด็กและเยาวชนมีข้อจำกัดนำไปสู่การปฏิบัติได้ยาก มีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 2.90 เนื่องจากระเบียบ/ข้อบังคับ บางข้อมีขั้นตอนที่ทำให้สภาเด็กและเยาวชนรวมตัวกันยาก เช่น การจัดประชุมสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งโครงสร้างของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแต่ละระดับมีจำนวนสมาชิกมาก ส่งผลให้เกิดการรวมตัวของสมาชิกในการจัดประชุมยาก ประกอบกับระเบียบ/ข้อบังคับ

ให้ประธานแจ้งให้สมาชิกทราบวัน เวลา และสถานที่การจัดประชุมสภาเด็กและเยาวชน โดยจัดทำหนังสือเชิญประชุมและดำเนินการติดประกาศที่ทำการสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด บ้านพักเด็กและครอบครัว องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล สถานศึกษาทุกสถานศึกษา ที่ทำการของผู้ใหญ่บ้าน โดยต้องประกาศให้สมาชิกรับทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเจ็ดวันก่อนวันที่จัดให้มีการประชุม และรองลงมา คือ แผนงาน/โครงการประจำปีไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.68 ซึ่งปัจจุบันแผนงาน/โครงการประจำปีมีแนวทางการปฏิบัติมาจากกรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แต่แผนงาน/โครงการประจำปี ในแต่พื้นที่สามารถคิดและวางแผนให้ตรงกับความต้องการหรือเขียนโครงการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนในพื้นที่ได้ อาจจะต้องอาศัยพี่เลี้ยง เจ้าหน้าที่ ที่ปรึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน/โครงการในพื้นที่ให้มากขึ้น ผลการศึกษาสอดคล้องกับ เกรียงไกร กางก่าจัด (2554) เรื่อง ปัญหาทางออกในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนในเขตภาคตะวันตก พบว่าสภาเด็กและเยาวชนเขตตะวันตกมีปัญหาในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชน ในด้านการวางแผนงานโครงการที่ไม่สอดคล้องกับพื้นที่เป้าหมาย ด้านการประสานงาน มีการประชุมเจ้าหน้าที่และสมาชิกฯ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมีการกำหนดแผนหรือโครงการให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ตั้งแต่ ตำบล อำเภอ จังหวัด ภูมิภาค และประเทศ

2. ด้านหน่วยงานสนับสนุน พบว่า ระดับปัญหาของสภาเด็กและเยาวชนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.84 ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า หน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องไม่ได้จัดสรรงบประมาณของหน่วยงาน เพื่อการขับเคลื่อนกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยรวมสูงที่สุดเท่ากับ 2.94 ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลตำบลในบางพื้นที่ ไม่มีงบประมาณมาสนับสนุนการขับเคลื่อนงานด้านเด็ก ทำให้สภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ไม่มีงบประมาณในการขับเคลื่อนงานในพื้นที่ ส่วนภาคีเครือข่าย เข้ามาสนับสนุนในด้านการเป็นอาสาสมัครร่วมกิจกรรมกับสภาเด็กและเยาวชน แต่ไม่มีงบประมาณสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนในแต่ละระดับ ผลการวิจัยสอดคล้องกับ เกรียงไกร กางก่าจัด (2554) วิจัยเรื่องปัญหาทางออกในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนในเขตภาคตะวันตกด้านงบประมาณที่อนุมัติล่าช้า ขั้นตอนในการของบประมาณ มีรายละเอียดค่อนข้างมาก รองลงมา คือ หัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.81 ผลการวิจัยสอดคล้องกับ สุนิสา ไชยกุล (2553) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี ได้พูดถึงแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนว่า ควรส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้สภาเด็กและเยาวชนต่อหน่วยงานภายในและภายนอก ส่งเสริมและสนับสนุนการคัดเลือกคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบและเป็นทางการ เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีคุณภาพและมีความสามารถมาเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน

ความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1. ด้านการสนับสนุนอื่น มีความต้องการด้านการสนับสนุนอื่นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 เมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบควรสร้างพื้นที่ต้นแบบการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล อำเภอและจังหวัดให้เป็นที่ประจักษ์ มีค่าเฉลี่ยรวมที่สูงที่สุด คือ 4.02 ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าสาเหตุส่วนหนึ่งอาจมาจากการคัดเลือกสภาเด็กและเยาวชน ในแต่ละระดับ กล่าวคือ นักศึกษาได้มีโอกาสลงพื้นที่ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเข้าร่วมการคัดเลือกคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล ได้สังเกตเห็นวิธีการคัดเลือกคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในระดับตำบลในบางพื้นที่ พบว่า สมาชิกคนใดเป็นที่รู้จัก และจำนวนสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนในหมู่นั้นมีจำนวนมากกว่า ส่วนใหญ่จะได้เป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนบางคนมีอายุน้อย เมื่อได้รับคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว ไม่มีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำว่าควรขับเคลื่อนงานในพื้นที่อย่างไร คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่นั้นจึงต้องการตัวอย่าง ในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนในระดับ

พื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา ไชยกุล (2553) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 16-18 ปี ศึกษาอยู่ในมัธยมศึกษาตอนปลาย การเข้าเป็นสภาเด็กและเยาวชนมาจากการเลือกกันเองของเยาวชนหรือมาจากการแต่งตั้ง ซึ่งการดำเนินงานด้านการประสานงานตามอำนาจหน้าที่ของ สภาเด็กและเยาวชนทุกด้านอยู่ระดับปานกลาง โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับหน่วยงาน โดยเฉพาะเรื่องระยะเวลาในการเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนมีผลต่อการดำเนินงานด้านการประสานงานและแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และระยะในการเป็นคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนมีผลต่อการออกข้อบังคับการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจะต้องมีการประสานงาน และเปลี่ยนเรียนรู้ ออกข้อบังคับตามอำนาจหน้าที่ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

2. ด้านการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชน มีความต้องการการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.83 เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบ พบว่า สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความต้องการให้หน่วยงานที่ปรึกษามีการจัดอบรมให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพให้แก่สภาเด็กและเยาวชนฯ ทุกระดับ และสภาเด็กและเยาวชนฯ ทุกระดับสามารถแสดงความคิดเห็นในการเข้าร่วมประชุมเวทีต่างๆ ได้อย่างอิสระมีค่าเฉลี่ย รวม 3.85 ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าสาเหตุส่วนหนึ่งอาจเกิดจากเข้ามาเป็นสภาเด็กและเยาวชน ไม่มีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องการขับเคลื่อนงานของสภาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการไม่มีการสร้างความตระหนักและความเชื่อมั่นในอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชน จึงทำให้สภาเด็กและเยาวชนบางคนไม่กล้าแสดงออก และในกรณีที่หน่วยงานเชิญสภาเด็กและเยาวชนเข้าร่วมประชุม แต่สภาเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ติดเรียน จึงสามารถเข้าร่วมประชุมได้ ทำให้ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นในการเข้าร่วมประชุมดังกล่าวได้ ประกอบกับขาดการประชาสัมพันธ์ในเรื่องบทบาท หน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชน เพราะบางหน่วยงาน ไม่ทราบว่าสภาเด็กและเยาวชนและเยาวชน คืออะไร ซึ่งสอดคล้องกับ กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล (2553) ได้ศึกษาปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 พบว่าการสนับสนุนในด้านการทำงานเป็นทีม เด็กและเยาวชนมีการทำงานร่วมกันอย่างมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในทีมช่วยกันทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีการเข้าใจและยอมรับบทบาทของตนเองและสมาชิกในทีม สามารถทำงานร่วมกับคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีความสุข ฟังพากัน ในการทำงาน เช่น อำนวยความสะดวกเพื่อให้งานสำเร็จ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น จัดให้มีวิทยากร เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน การสนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานเพื่อนำมาพัฒนาการทำงานของตนเอง โดยกำหนดให้จัดตั้งศูนย์เด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อให้การส่งเสริมและการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้องค์กรเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การสนับสนุนและส่งเสริมการนำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ทำให้ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ในด้านความร่วมมือระดับสากล โดยการได้รับคัดเลือก เข้าร่วมกิจกรรมระดับประเทศ กิจกรรมให้ความรู้หรือการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน

2. กรมกิจการเด็กและเยาวชน ควรสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่สภาเด็กและเยาวชนตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยการจัดทำคู่มือระเบียบ/ข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดร่วมกับบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัด ควรจัดประชุม เชิงปฏิบัติการในการถอดบทเรียนทบทวนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด

2. ควรจัดอบรมให้ความรู้และพัฒนาศักยภาพให้แก่สภาเด็กและเยาวชน ในเรื่องวิธีในการดึงเครือข่ายภายนอกพื้นที่เข้ามามีกิจกรรมในชุมชน

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรสร้าง Best Practice ของพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จ มาเป็นแบบอย่างให้กับพื้นที่อื่น เพื่อสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ของตนเองต่อไป

4. บ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ควรมีการประชุมสัมพันธภาพทบทวนหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด เพื่อการสร้างความเข้าใจให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด

5. สภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ ควรมีการปรับปรุงทำเนียบที่ปรึกษาและคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล/เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัดให้เป็นปัจจุบัน เพื่อสามารถนำข้อมูลใช้ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานด้านอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง การสนับสนุนและส่งเสริมการนำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เท่านั้น ควรมีการศึกษานำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนไปใช้ในการดำเนินงานของ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดอื่นๆ ด้วย โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ได้นำมาซึ่งแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน

2. การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ จึงควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพควบคู่กันไป ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อมูลที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชนเพื่อเป็นแนวทางการในการปรับปรุงข้อบกพร่องของมาตรฐาน และสามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงานจนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้จริงในทุกระดับ

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการเด็กและเยาวชน, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2554). คู่มือการปฏิบัติงานมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เทพเพ็ญวานิสย์.

กรมกิจการเด็กและเยาวชน, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). แนวทางการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ 2550. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล. (2553). ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน อำเภอในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาจิตวิทยามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม.

เกรียงไกร กางกำจัต. (2554). ปัญหาและทางออกในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.ชลบุรี.

คณะทำงานติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนมติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, กรมกิจการเด็กและเยาวชน, กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (ม.ป.ป.). รายงานความก้าวหน้ามติสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ 2550. (14 มกราคม 2551). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 125 ตอนที่ 9 ก. หน้า 16-21.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ 2550. และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2). (2561). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 63 ก. หน้า 8-14.

วีราภา บุญหมื่น. (2555). ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลแม่โป่ง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนิสา ไชยกุล. (2553). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดสระบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาสังคมสงเคราะห์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร.

หนังสือบ้านพักเด็กและครอบครัวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่ พม 0304.34/804 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2562 เรื่องขอความร่วมมือจัดทำข้อมูลด้านเด็กและเยาวชน.